

1^a part

Go down, Moses

Michael Tippett

Nobody Knows

Michael Tippett

Steal away

Michael Tippett

Deep river

Michael Tippett

Joshua fit the battle of Jericho

Moses Hogan

Were you there?

Norman Luboff

Ride the chariot

Henry Smith

Swing low, sweet chariot

Peter Knight

The word was God

Rosephanye Powell

Plenty good room

Kirby Shaw

2ª part

Gospel Mass

Robert Ray

I. Kyrie

II. Gloria

III. Credo

IV. Hallelujah

V. Sanctus

VI. Agnus Dei

Isabel Badia, Solista

José L. Ríos, Teclats

Jaume Olivé, Baix

Ignasi Corella, Percussió

Cor de Cambra de l'Auditori

Enric Granados

Xavier Puig Ortiz, Director

GOSPEL CONCERT

Dijous 12 juliol 2012

La Seu Vella - Lleida

Preu de l'entrada: 10 €

Venda d'entrades: Turisme de Lleida
(C. Major 31 bis) i a la Seu Vella

El Gospel és la primera expressió musical genuïna dels negres americans, nascuts ja als Estats Units però descendents dels esclaus africans venuts a Amèrica a partir del segle XVII. Les diferents campanyes de l'església anglicana van assolir una completa evangelització dels negres americans. En l'Evangeli (traducció literal de la paraula "Gospel") i concretament en l'alliberament del poble d'Israel, la comunitat negra hi veia un mirall i una esperança d'alliberament de l'opressió i repressió racials. Des del primer gospel, publicat l'any 1861, Go down, Moses, els textos escollits eren prou eloqüents d'aquest paral·lelisme, com en la tornada aclamada per tota la comunitat "Let my people go!" (deixa marxar el meu poble!) o el mateix "Steal away" (escapa't) que s'havia utilitzat com a contrasenya per operacions de fugida dels seus amos. Els textos bíblics són, doncs, una crònica dels oprimits, de l'esforç de superació, de la lluita per la llibertat, la recerca d'una llar en la terra promesa (cap als estats del nord), i la fe en Déu i en la salvació eterna.

Musicalment, recull influències de tres continents: d'entrada l'origen africà de la seva ascendència genètica, en segon lloc les cançons populars americanes (tot i el seu origen anglo-celta), i en tercer lloc els himnes religiosos europeus comuns en la litúrgia protestant anglicana. Aquest profund mestissatge li confereix a la música una combinació rítmico-melòdica única i autèntica; allò que els blancs anomenaren la "música negra". Tenim interessants cròniques, com la de Dvorak (director del Conservatori de Nova York a finals del s. XIX) que lloà les especials condicions musicals dels seus alumnes negres i va augurar que "la música negra seria el germen de la música clàssica americana, com els corals luterans ho foren per la música europea", afegint que "algun dia tindrem un Beethoven negre".

Aquesta previsió no es va acomplir per la tenaç exclusió racial que patiren els negres en l'alta societat cultural americana. A grans músics com el violinista i compositor W.M. Cook se'ls van tancar les portes del Carnegie Hall, i es van recloure a Harlem, on tota una generació de grans músics evolucionaren aquella música negra cap al swing, el blues, el ragtime, el jazz, soul, bee-bop i fins el rap religiós.

Aquesta és la primera part del concert, a capella, que conté els grans clàssics del Gospel en versions corals de grans compositors com l'anglès Michael Tippett, evolucionant cap a formes més actuals com l'experimentació rítmica de "The word was God" i arranjaments harmònicament més complexos com el de "Swing low" per als King Singers. En la segona part sentirem la Missa Gospel de Robert Ray, professor de la Universitat de Missouri i St. Louis, i composta el 1978 mentre Ray era el director de l'equip de litúrgia de l'Oficina Nacional dels Catòlics Negres. L'èxit d'aquesta obra ha donat la volta al món i ha esdevingut un clàssic de la música litúrgica actual en les celebracions de la comunitat negra.

Xavier Puig Ortiz

Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados

El Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados (CCAEG) va ser creat l'octubre de 1997. Des de llavors, ha dut a terme una intensa tasca de difusió de la música simfònicocoral, interpretant obres tan importants com el Requiem de Fauré, Magnificat, Sant Joan i passions Sant Mateu i diverses cantates de Bach; Deum de Charpentier; Missa Nelson de Haydn; Missa en Re major de Dvorak, Glòria de Poulenc, Cantata de Sant Nicolau de Britten, Rèquiem, Missa en Do menor i diversos salms de Mozart, El Messies de Haendel, juntament amb composicions a cappella, amb piano o orquestra de Mendelssohn, Mahler, Beethoven, Schubert, Schütz, Victoria, Weill, Henze i altres. El 2006 va ser convidat pel Berliner Bach Akademie per a realitzar la Passió segons Sant Mateu de Bach a la Filharmònica de Berlín. El 2007, el CCAEG va participar en el cicle a l'Auditori i en el Festival de Barcelona (A)phònica Banyoles a Catalunya on va estrenar "El Cant de les Estrelles" d'Enric Granados. El CCAEG va celebrar el seu desè aniversari el 2008 amb un concert de Carmina Burana d'Orff amb antics cantaires i va tornar a Berlín per portar a terme Gran Missa de Mozart al Konzerthaus de Berlín.

Al principi el cor va ser dirigit per Manel Valdivieso, assistit per Antoni Pujol. Altres directors convidats han estat Ernest Martínez-Izquierdo, Jordi Casas Bayer-, Mireia Barrera, Edmon Colomer, Jordi Mora, Salvador Mas, Franz-Paul Decker i Heribert Breuer. El 2002, el director actual, Xavier Puig Ortiz, en va assumir la direcció.

El cor participa activament en els programes de la Auditori Enric Granados de Lleida, on hi té la seva seu. A més de diferents llocs de Catalunya, també ha actuat a Alemanya (Filharmònica de Berlín i al Konzerthaus), Andorra (Auditori Nacional d'Ordino), Saragossa (Auditori), El Escorial (Auditori de San Lorenzo del Escorial, Madrid) i Maó (Menorca, Teatre Principal).

El seu primer CD (Ars Harmonica) es va enregistrar el juny de 2003, amb música d'església per a cor i orgue de Frederic Mompou i Manuel Blancafort. El seu segon disc va aparèixer el febrer de 2005, amb arranjaments originals per a piano i cor de diverses cançons populars de ponent, juntament amb un llibre amb totes les partitures. El seu tercer CD (Ars Harmonica) va aparèixer el novembre de 2005, i conté els premis FCEC de composició coral.

El CCAEG ha preparat diversos programes originals com ara "Els poetes canten" - un repertori a capella de poemes catalans amb música de diversos autors, "Cançons Populars de Ponent", cançons populars catalanes arranjades per

compositors de Lleida per a cor i piano, i "Ressons d'Al-Andalus" - cançons populars de la Catalunya Nova, València i Mallorca, amb influència àrab i andalusí, amb arranjaments de Feliu Gasull, Josep Lluís Guzmán i Xavier Puig per a cor, conjunt instrumental i "cantaor", que va ser inclòs en el Festival Grec de Barcelona 2010, obtenint excel·lents crítiques.

Xavier Puig Ortiz, Director

Va néixer a Cervera el 1973, on va començar els seus estudis de violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat. Més tard va estudiar harmonia, contrapunt i composició al Conservatori Professional de Badalona. Va començar a estudiar direcció coral en el Curs Internacional de Direcció de Lleida, amb Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay, i posteriorment amb Pierre Cao a l'Acadèmia Internacional de Pontarlier (França). També va assistir a una classe magistral per Eric Ericson a Barcelona. Salvador Mas el va iniciar en Direcció d'Orquestra en les seves classes al Conservatori de Barcelona i posteriorment en el Wiener Meisterkurs.

El 1999 va seguir un curs de 3 anys en Direcció d'Orquestra amb Leopold Hager i Yuji Yuassa i Direcció Coral amb Günther Theuring i Arman Howard a la Universität für Musik de Viena (Àustria). Al març de 2001 va obtenir l'Erste Diploma d'aquest prestigiós centre.

Al març de 2002 va ser elegit Director Assistent de la JONDE (Jove Orquestra Nacional Espanyola). Va dirigir l'orquestra a Lleó, Albacete, i també en una gira de concerts per Alemanya (incloent Schleswig-Holstein i el Konzerthaus de Berlín). També va gravar un CD de Lieder en espanyol (Esplà, Gómez).

Des de juliol de 2003 va ocupar el càrrec de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb Ernest Martínez-Izquierdo com a director d'orquestra principal fins a 2005. Ha estat director convidat de l'Orquestra Nacional d'Espanya (ONE), Orquestra Pablo Sarasate de Pamplona, Cor i Orquestra de RTVE, Orquestra de Granada, Orquestra de Còrdova, Orquestra Simfònica del Vallès, entre altres, el cor Lieder Camera de Sabadell, la Kaleidoscop der Nationen Ensemble al Festwochen Bezirks de Viena.

En l'actualitat és director de la Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida, del Conjunt de Murtra, a Badalona i de l'Opera de Tres Rals, una Companyia d'Òpera de Cambra que va fundar el 2002. És professor de Direcció d'Orquestra a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya).